

[Bracher.]

over. Vi er vel nok også en del københavnere, hvad enten vi bor øst eller vest for Valby Bakke, som synes, at vor by i virkeligheden er en køn by, byen med de skønne tårne, som den også kaldes. Men der er en bagside. Bag søer, kanaler, parker og åbne træbevoksede pladser finder vi slumkvartererne og prostitutionsområderne, det er København på godt og ondt. Udlændinge, som kommer på et kort besøg, synes måske, at København er en ren by, fordi der til daglig sker en renholdelse af gader, veje og torve ifølge politivedtægten. Men mange opdager snart, at det alligevel er så som så med renligheden, i alt fald den åndelige renlighed.

Mange hilste med glæde, da vi i sin tid fik Strøget til gågade. Der blev festet, da det skete, men umiddelbart efter holdt forureningen sit indtog. store pornoetablissementer rykkede ind, som med store reklamer, menneskenedværdigende udstillinger og indsmigrende højttalermusik lokkede folk ind til svinske forestillinger. Den åndelig forurening satte ind, efter at man havde ophævet det værn, lovgivningen satte for nedtrapningen af mennesket til dyrets stade. Der blev talt højt om frihed til selv at bestemme, hvad man ville se, men det blev til tøylesløshed, og pengegriske bagmænd udnyttede situationen, så smitten bredte sig fra Strøget til andre områder af vor by.

Liberaliseringen af den lovgivning, der byggede på kristne normer, har nu givet København og hele Danmark ry for at være et sted, hvor man parrer sig i flæng. Radio og tv, aviser, ugeblade, biografer og teatre har fulgt det op, så hele verden kan se, hvor frie vi er.

Med denne åndelige forurening er fulgt narkotika, prostitution af ganske unge, som må skaffe penge til stoffer, ungdomskriminalitet i stigende grad, uhyggelige tilfælde af voldtægt, hvor berusede personer misbruger unge og ældre. Det er bagsiden af wonderful Copenhagen.

Ude på Vesterbro har miljøværnet gjort en stor indsats for at få standset noget af dette, og jeg beder om tilladelse til at citere, hvad pastor Jespersen i en skrivelse har sagt om det, som han synes er det værste derude:

„Porno er nemlig kun ond — menneskeligt og samfundsmæssigt nedbrydende. Ud af pornoen flyder vold og prostitution. Det

er absolut ikke tilfældigt, at Istedgade og Halmtorvet ligger hinanden nær.

Man jamrer på Strøget og i Humlebæk, når pornoens bagmænd henlægger deres forretninger til disse idylliske steder, men at Vesterbro svømmer i porno generer øjensynlig ingen — uden for denne bydel.

Hvor længe vil vesterbroere finde sig i, at ca. 90 pct. af Danmarks porno (pornoerretninger og live shows) skal tilsvine denne bydel, som i forvejen har sine problemer af social og boligmæssig art?

Vi må reagere på denne provokation fra narkotikaens og pornoens bagmænd og håndlangere. Bagmændene er nok ikke at finde på Vesterbro, men i villaer med swimming-pool og alt godt — hvis ikke der er tale om en mafia af internationalt tilsnit. Det er i hvert fald oplagt, at økonomisk stærke og destruktive kræfter står bag. Vi må vise vores afsky over for disse „hajer“s grove spekulation i sex og menneskelig svaghed.

Der må gøres alt for at hjælpe de unge — 14-20-årige — som allerede er blevet ofre for disse spekulanters nederdrægtige virksomhed. Måske ved at skabe centre, hvor ekspertise og kristen omsorg går hånd i hånd.

. . . . Vi må oplyse vore politikere både på rådhuset og på Christiansborg — ikke mindst det sidste — om, at der med liberaliseringen af pornografiloven er skabt et samfundsproblem af rang. Disse unge vil fremover forøge skaren af sociale tabere uhyggeligt. Og så er dog de menneskelige tragedier det altoverskyggende.

Derfor må vi kræve pornografiloven taget op til revision. Den nuværende lov er umulig at administrere — det kan vi i denne bydel tale med om.“

Det er baggrunden for, at vi har fremsat dette lovforslag, og det er for øvrigt ikke bare i samarbejde med Vesterbro Miljøværn, men også efter samråd med nogle af de politikfolk, som færdes på Vesterbro, og som netop har ladet os forstå, at man ikke altid følger lovene op, som de bør følges op.

Nu gælder det jo ikke bare København, men også mange andre steder i vort land og ikke mindst ved vore grænser. Jeg synes, det er uhyggeligt, når man kommer over grænsen, bl. a. ved Kruså, at mødes af store reklamer, der fortæller, at her kan man få det, som Danmark efterhånden er kendt for